

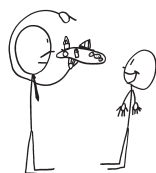

NIČ VIAC NECHCEM

úkladná
vražda

Neviem ako Matt, ale na druhý deň v škole som slečnu Sadovú počúval len na pol ucha. Kým rozprávala o úkladnej vražde Abrahama Lincolna, predstavoval som si, ako rúčkujem po balkóne Fordovho divadla, pevne chytám oponu a letím na nej rovno do lôže Johna Wilkesa a vyrážam mu z ruky jeho malú pištoľ, skôr ako stihne zastreliť prezidenta. Kto povedal, že kaskadér nemôže zmeniť históriu?

odporúčať

„Ako sa ti páčila tá kniha, ktorú som ti odporučila?“ spýtala sa ma Carly pri mojej skrinke. „Bola pre teba dosť akčná?“

Povedal som jej, že nielenže som ju ešte nečítal, ale ani tak celkom neviem, kde je. Jej tvár prezrádzala, že si nevie

ani *predstaviť*, ako sa dá stratiť niečo také vzácne a magické ako kniha.

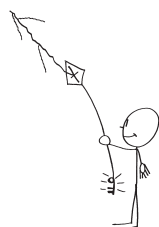
Povedala mi o projekte slnečnej sústavy, ktorý robí na hodinu slečny Deckerovej, no ja myslím len na to, ako skočiť zo steny na lavičku, ktorá je na univerzite.

„To video s Tonym som zavesil na YouTube.“ Matt si hodil knihu do svojej skrinky. „Je to môj nový hrdina.“

Keď sa Carly spýtala, kto je Tony, Matt začal kvetnato líčiť udalosti včerajšieho poobedia. Všimol som si, že si na svoj zošit napísal veľkými písmenami slovo PARKOUR.

Keď poslednýkrát zazvonilo, Matt a ja sme sa rozbehli k dverám. Slečna Sadová sa nás snažila spomaliť, no my sme mali v hlave dôležitejšie veci.

Niekoľko nasledujúcich hodín sme strávili na univerzite, kde sme lozili po stenách a chodili sme štvornožky po scho-

objasňovať

doch ako gepardy. Obaja sme hľadali Tonyho, no nikde sme ho nevideli.

Našiel som jedno schodisko a napadlo mi, že by sa dalo chodiť nielen po samotných schodoch, ale aj po zábradlí. V duchu som si naplánoval pohyby a vyskočil som na začiatok zábradlia.

„Hej,“ povedal Matt. „Ak spadneš, je z teba placka na betóne.“

švih

„To nemám v pláne.“ Neviem prečo, no nikdy v živote som si nebol ničím taký istý. Vyšiel som celých päť úrovní schodov bez pozerania sa dolu. Keď som sa dostal až úplne hore, švihom som sa otočil a začal kráčať späť. Matt to celé nakrúcal, a keď som o chvíľu pristál pred ním, bol ohromený.

„To bolo parádne!“ zahlásil.

„Hýb sa, teraz ty.“

Matt položil svoj foťák a nasledoval ma k schodisku, no videl som na ňom neistotu. Ja som išiel prvý. Nikam som sa neponá-

neistota

hľal a po ceste som sa ho snažil povzbudzovať. Zvládol prvú úroveň, no potom zoskočil na pevnú zem. Rozhodol som sa, že pôjdem ďalej aj sám. Keď som sa vrátil späť, počul som pomalý aplauz. Nieкто mi tliekal. Tentoraz nebol ohromený Matt. Bol to Tony.

„Naplánoval si si pohyby a potom si ich dokonale dodržal,“ povedal Tony. „Ako profík.“

Toto bolo prvýkrát za celý môj život, keď ma nieкто pochválil za prípravu, a dúfam, že Matt má Tonyho pochvalu nahratú, aby som ju mohol do zbláznenia prehrávať mamke a tatkovi.

Tony mi podal svoju vizitku. „Čo keby mi tvoji rodičia zavolali?“

„Aby si im mohol povedať, ako mi to páli a ako viem plánovať?“

Zasmial sa. „Nie, aby som si vypýtal ich povolenie využiť ťa v novom filme, na ktorom pracujem.“

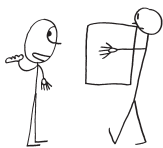
ohromiť

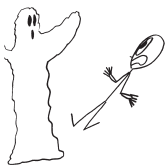
príprava

povolenie

koordinátor

strach

Matt zložil foťák. „Už sme sa objavili v nejakých filmoch,“ oznámil. „S Derekom nás bolo vidno v dave na promenáde v dvoch rôznych chvíľach.“

„Byť v dave je fajn, ale človek sa nastrojí.“ Tony sa sklonil a pozrel mi do očí. „Ja som koordinátor kaskadérov pre film s hercom tvojho veku a s podobnou postavou, ktorý má z takýchto kúskov strach. Prišiel by si na pľac a urobil by si niečo dokonca ešte ľahšie ako to dnes.“

Mattovi vyskočili oči z jamôk ako tomu vlkovi z kreslených filmov, keď zbadá pekné dievča.

„Chcete povedať, že...“ nedokázal som ani dokončiť vetu.

Keď sa Tony postavil, vyzeral ako socha nejakej štíhlejšej hordy svalov. „Znamenalo by to, že by si bol vo filme a robil by si kaskadérske kúsky za peniaze.“

Cestou domov som prekonal miestny rýchlostný rekord.